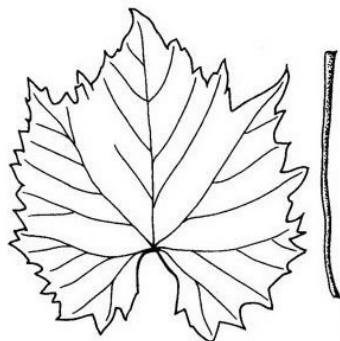

LT

Mieszaniec francusko-amerykański:
Vitis vinifera × *Vitis lincedumii* × *Vitis*
rupestris
Seibel 788 × Seibel 29

Symbol hodowlany: Seibel 5279.

Pochodzenie hodowlane: odmianę otrzymał francuski hodowca Albert Seibel.
Nazwę odmiany nadali hodowcy amerykańscy.

CECHY MORFOLOGICZNE

Roślina

Koronka: słabo omszona, żółtawozielona.

Listki podkoronkowe i łodyżka: listki nagie, błyszczące, pomarańczowo-
jasnozielone. Łodyżka brudowana, naga, zielona, w węzłach zaczerwieniona.

Młode liście: jasnozielone, matowe, nagie.

Liście dojrzałe: małe, sercowate lub okrągławe, na nerwach drobno zmarszczone. Powierzchnia blaszki pofalowana, łyżeczkowato wygięta. Wierzchnia strona ciemnozielona, półmatowa, tłustawa. Nerwy przy węźle i w rozgałęzieniach zaczerwienione. Spodnia strona jasnozielona, matowa, szorstka, słabo omszona. Liście 3-klapowe. Kłapa środkowa ostrokątna, nieco wydłużona. Szczyty kłap długo zastrzone.

Ząbki: duże o brzegach prostych (typ *Riparia*).

Zatoka ogonkowa: otwarta z bokami rozwartymi i dnem ostro wyciętym lub zaokrąglonym.

Zatoki boczne: ostro wycięte, płytke.

Ogonek: średniej długości lub długi, brudowany, przy blaszce spłaszczony, zaczerwieniony.

Wąsy: rozmieszczone w układzie *Vinifera*, zaczerwienione.

Latorośl: raczej cienka, wiotka, drewnieje dobrze.

Łoza: o przekroju okrągłym lub spłaszczonym, barwy brązowej w czerwono-brązowe kreski. Powierzchnia łoży drobno pomarszczona.

Owoce

Grona: średniej wielkości, rzadziej małe, przeciętnie po dwa na każdej latorośli, cylindryczno-stożkowate, wydłużone (często do 20 cm), o przeciętnej masie 100–120 g. Szypuła o barwie buraczkowej.

Jagody: średniej wielkości, o średnicy przeciętnie 12–14 mm, kuliste, żółtawo-
zielone. Przy pełnej dojrzałości przerobowej jagody mają barwę białawą z delikatnym różowym rumieńcem. Skórka średniej grubości nie zrośnięta z miąższem, ze słabym nalotem woskowym na powierzchni. Miąższ soczysty, słodki, miękki, bez wyraźnego aromatu, średnio smaczny. Jagód zdrobniałych jest 10%, jednosiennych i dwusiennych — 90%.

FENOLOGIA I CECHY GOSPODARCZE

Wzrost i pokrój: krzewy rosną średnio silnie, mają raczej cienkie i wiotkie pędy. Z powodu częstego wyrastania pędów syleptycznych krzewy mają tendencję do zagęszczania się. Silny wzrost pędów syleptycznych obserwuje się również na krzewach silnie obciążonych owocami.

Cięcie i formowanie: odmiana dobrze rodzi z dolnych pąków na łożu i można ją ciąć krótko. Mniej zagęszczone krzewy uzyskujemy stosując formę Guyota na pnium średniej wysokości (40–80 cm).

Plenność: bardzo wysoka, regularnie powyżej 15 t/ha.

Pora rozpoczęcia okresu wegetacji: średnio wczesna.

Pora rozpoczęcia kwitnienia: wczesna.

Pora dojrzewania owoców: na dobrych stanowiskach owoce osiągają pełną dojrzałość konsumpcyjną w pierwszej dekadzie września, a na przetwory około dwa tygodnie później. Na lekkich glebach piaszczystych w niektórych latach owoce dojrzewają już pod koniec sierpnia.

Odporność na mrozy: (V) — odmiana wystarczająco odporna na mrozy, znosi do -28°C . Krzewy dobrze regenerują się po przymrozkach, gdyż pąki zapasowe są płodne. Po uszkodzeniach plon owoców jest jednak mniejszy, a jakość jagód i gron — niewystarczająca.

Odporność na choroby i szkodniki: w polskich warunkach odmiana w zasadzie nie wymaga ochrony chemicznej. Przy silnej infekcji mączniaka rzekomego mogą być porażane liście, a zwłaszcza owoce. Przy wysokiej wilgotności powietrza jesienią może pojawić się na owocach także szara pleśń. Odmiana wrażliwa na zbyt wysoki odczyn (pH powyżej 6) podłoża. Na przewapnowanych glebach obserwuje się objawy chlorozy — żółknięcie, brunatnienie, a następnie zasychanie starszych liści. Optymalne pH dla Aurory powinno wynosić 5,5–6,0, a gleba powinna być głęboka, żyzna, ale przepuszczalna. Cienka skórka i słodki miąższ owoców powodują, że krzewy są często nawiedzane przez osy i ptaki.

Termin przebarwiania i zrzućcia liści: liście Aurory przebarwiają się średnio wcześniej na nieefektowny, brudnożółty kolor. Znaczna część liści brązowieje. Opadają około 1 listopada.

Przydatność odmiany: odmiana od dawna znana i szeroko rozpowszechniona w Polsce. Mało wymagająca w uprawie. Cechy owoców typowo przerobowe (cienka skórka, soczysty miąższ). W uprawie amatorskiej odmiana wykorzystywana często jako deserowa. Owoce Aurory mają wysoką wydajność moszczu (około 750 ml z 1 kg owoców) i dają dość dobrej jakości wino o neutralnym smaku, odpowiednie do kupażu z winami bardziej aromatycznymi.